

РЕШЕНИЕ

№ 385

гр. Велико Търново, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, V СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛЯ ИЛИЕВА

при участието на секретаря ПАВЛИНА ХР. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ГАЛЯ ИЛИЕВА Гражданско дело №
20234110103147 по описа за 2023 година

Производството е образувано по предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл.439 от ГПК, вр. с чл.124 ал.1 от ГПК.

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът получил покана за доброволно изпълнение на 13.10.2023г. от Ч****, с която е поканен да изпълни доброволно задължения, установени с Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от Д*****за сумите 906,75лв.-главница данък върху превозно средство и такси за 2012г, 2013,2014г., изчислени към 22.12.2014г. и 915,47лв.-мораторни лихви върху главницата, както и разноски по изп.дело. Сочи се, че според цитирания Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от ДОПК, общите задължения на ищеца възлизат на 2144,64лв., от които 1685лв.-начислени данъци върху превозни средства и 459,64лв.—мораторни лихви върху посочените данъчни задължения. Ищецът заявява, че всички задължения в общ размер 1027,57лв., описани в т.4,5,6,10,11 и 12 от обстоятелствената част на исковата молба са погасени по давност, като погасителната давност не е спирала или прекъсвана. Ищецът отправя искане съдът да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на ответника, че ищецът не му дължи сумата в общ размер 1027,57лв., представляваща задължения за данъци върху превозни средства с партиден *****за периода 2012г. до 2014г.вкл., установени с Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от****, претендирани по изп.дело *****. Претендира разноски.

Ответникът, в отговора си по чл. 131 от ГПК, оспорва допустимостта и основателността на предявения иск. Заявява, че изп.дело №***** е прекратено, поради което счита иска за недопустим. Ответникът заявява, че на 24.10.2023г. получил кореспонденция между процесуалния представил на ищеца и ЧСИ *****, за да изрази становище, като след запознаване със същата, на същия ден направил искане за прекратяване на изпълнителното дело. Твърди ,че още преди подаване на исковата молба, ответникът е поискал прекратяване на изпълнителното дело. Заявява, че *****е заплатила всички такси по изпълнителното дело и от ищеца не са събирани такси или предприемани принудителни изпълнителни действия. Заявява, че ***** с поведението си не е дала повод за завеждане на настоящото производство. Моли за отхвърляне на иска. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от

фактическа страна:

По делото е представена покана за доброволно изпълнение от 24.07.2023г. от ****. до ищеца, в която е посочено, че въз основа на издаден АУЗД №****, по което изпълнително дело взыскател е ****задължението на длъжника възлиза на сумата 906,75лв.

С акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от **** е установен размера на задължението за данък върху МПС, изчислени към 22.12.2014г, което възлиза на сумата 2144,64лв.

От приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Предявеният иск по чл.439, вр. с чл.124, ал.1 от ГПК е допустим, а разгледан по същество е основателен по следните съображения:

Съгласно чл.439 от ГПК, длъжникът по изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълняемостта на взыскателя, ако възраженията му се основат на факти, настъпили след издаването на съдебния акт. Искът по чл.439 от ГПК е отрицателен установителен иск и с него ищецът се домогва да установи, че изпълняемостта на взыскателя по изпълнителното дело, вследствие на новонастъпили след постановяването на съдебния акт факти, е престанало да съществува, или че изпълняемостта му не е настъпила.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми на ответника поради наличие на новонастъпили обстоятелства след издаване на Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от Д**** с който е установено вземане на ответника спрямо ищеца, а именно погасяване на вземанията, поради изтекла погасителна давност.

Процесните вземания са установени с Акт за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от **** и представляват незаплатен от ищеца данък върху превозните средства, и лихва върху същото, поради което приложение в случая намира нормата на чл.171 от ДОПК, предвиждаща специална давност за публичните вземания, каквото представлява процесното такова, установено с Акт за установяване на задължения.

Съгласно чл.171 ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а съгласно ал.2 от същата разпоредба, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността.

В случая установените от ответника публични задължения представляващи данък върху превозните средства и лихви върху тях, се погасяват с изтичането на 5 годишен давностен срок, като се съблюдава и специалната абсолютна давност предвидена в чл.171, ал.2 от ДОПК. Лихвите са също публични вземания, и съгласно чл.162 ал.2 т.9 от ДОПК също се погасяват с 5 годишен срок, както и главното вземане.

Процесните вземания на ответника са установени през 2014 г. и са за периода от **** Молбата за образуването на изпълнителното производство е подадена от ответника през 2023г., като към момента на образуване на изпълнителното дело давността е била изтекла и вземанията са били погасени по давност, като по делото няма данни преди посоченото изпълнително дело ответникът да е предприемал действия по принудително събиране на вземанията си, т.е. няма данни давността да е спирала или прекъсвана. С изтичане на пет годишния срок, посочен в чл.171 ал.1 от ДОПК вземанията, установени с Акт за установяване на задължения са погасени по давност. Ирелевантно за допустимостта на исковата претенция в случая е, че ответникът е предприел действия по прекратяване на изпълнителното производство. След като е било образувано изп. дело относно погасените по давност вземания, за ищеца възниква правен интерес да установи тяхната материална недължимост.

С оглед изложеното предявеният иск по чл.439 от ГПК за установяване недължимост на сумата 1027,57лв., представляваща общински вземания, установени с Акт за установяване на задължения по чл.107 ал.3 от *****е основателен и доказан и следва да се уважи.

По разноските:

С оглед изхода на спора и разпоредбата на чл.78 ал.1 от ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса в размер на 50лв.

По делото е направено искане от процесуалния представител на ищеца за определяне на адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 ал.1 от ЗА. При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 38, ал. 2 ЗАдв. ответникът следва да заплати адв. Ж.Ж. - *** адвокатско възнаграждение в размер на 403 лева за осъществено безплатно процесуално представителство в полза на ищеца.

Ответникът е претендирал присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но с оглед изхода на спора не следва да се присъждат разноски в негова полза.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на *****, че Г. А. Б. с ЕГН *****, с адрес ****, **НЕ ДЪЛЖИ** на ****сумата в размер на **1027,57лв.** /хиляда двадесет и седем лева и петдесет и седем стотинки/, представляваща *****, **поради погасяване на вземането по давност.**

ОСЪЖДА *****П., да заплати на Г. А. Б. с ЕГН *****, с адрес ***** сумата **50лв.** /петдесет лева/, представляваща направени от ищеца разноски в настоящото производство за държавна такса.

ОСЪЖДА ***** да заплати на адв. Ж. Ж. – САК, с личен № *****, с адрес град ***** сумата в размер на **403 лв./четиристотин и три лева/**, представляваща възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство в полза на ищеца.

Решението може да бъде обжалвано пред Великотърновски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Велико Търново: _____